

SLOVENSKI NAROD.

haja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razdvojena slovenska delegacija.

„Slovenec“ priobčil je sinoči izjavo iz konservativnega kluba izstopivših slovenskih in hrvatskih poslancev ter jo opremil z nekaterimi opombami, očitno v namen, da paralizuje mogočni utis, kateri mora ta, z državniško treznostjo sestavljeni z neprerokljivimi argumenti podprti spis narediti vsakega razsodnega čitatelja. „Slovenčevi“ ugovori kažejo, kako hudo je njegovim inspiratorjem, a jim je izpodletela namera, majorizovati neodvisne poslance, kažejo pa zajedno, da je „Slovenec“ na pravem potu, postati vladno glasilo.

Ugovori „Slovenčevi“ so jako nedostatni. Očitno je, da so slovenski secesijonisti brez dejanskega povoda izstopili iz kluba, česar pa niso bili opravičeni storiti, ker so tedaj molčali, ko se je grof Hohenwart dogovarjal v ime celega Hohenwartovega kluba s Poljaki in levitariji, se nam vidi skrajno nesrečno. Ali je grof Hohenwart vprašal slovenske poslance in sploh klub, če se sme dogovarjati s Poljaki? Ali jih je vprašal za pogoje, pod katerimi vstopili v koalicijo? Kolikor je nam znano, se ni zgodilo. Niti so vsi slovenski poslanci formulirali svoje zahteve glede ustanovitve koalicije in političnega ministerstva, niti je to storil kakihov pooblaščenec. Hohenwart se je na svojo pest na svojo odgovornost pogajal in pogodil, in da klub njegove pogodbe ratificiral, ker ni ž njo zadovoljen, to svedočita Dipauljeva in Šukljejeva resolucija. Secesijonisti so bili torej opravičeni, zapustiti klub, čegar načelnik je pomagal Wurmbrandu in Lenerju na konja in s tem v veliko nevarnost pravih interese slovenskega naroda. A imeli so tudi dejanskega povoda dovolj. Navajajo ga v izjavi. V mislu vladnega programa morajo mirovati vsa velika politična vprašanja, torej tudi vprašanje o ravnopravnosti. Vlade, ki je načeloma zoper izvršitev ravnopravnosti, te za sedaj prve točke našega programa, se sme noben pošten slovenski poslanec podpirati. A pa se ravnopravnost res ne bo izvršila, za to namčijo člani novega ministerstva, ki so vsi načelni nasprotniki naših tirjatev. Šukljejeva resolucija je v tem oziru popolnoma brez pomena. To je strel v prazno. Sama „N. Fr. Presse“, ki je sedaj vladni list, priznava, da je ta resolucija brez praktičnega pomena, da jo je klub le vzprejel Slovencem v tolažbo, da

pa še v sanjah ne misli izvajati iz nje konsekvencije. Tako stališče zavzema odločilna stranka v koaliciji in zato ni najmanjšega upanja, da bi vlada postala nam prijaznejša in storila to, česar ni maral storiti Taaffe, ki je bil na Hohenwartovo podporo bolj vezan, nego je Plener. Nova vlada si je zapisala na zastavo boj zoper politične in kulturne interese slovanskih narodov v Avstriji in da so si slovenski poslanci zavarovali neodvisnost, da bi se jej mogli upreti, in se ločili od moča, ki je držal streme, ko so se novi ministri dvignili na sedlo, je samo naravno in pravilno in mi smo jim za to hvaležni.

„Slovenčeva“ opomnja, da se v izjavi hrvatski interesi preveč, slovenski pa premalo naglašajo, zapisana je bila le v to, da bi se obudilo mnenje, kakor da bi slovenski poslanci ne zavzemali v novem klubu tiste veljave, katera jim gre, ampak da so se podredili hrvatskim poslancem. To je sicer zlobna opomnja, ali utemeljena ni in zagledelj tudi ne more imeti pričakovanega uspeha. Če povdarjajo hrvatski Dalmatinci svoje državno pravo, je to povsem naravno, saj so se povdarjali tudi tedaj, ko so vstopili v Hohenwartov klub in sploh v drž. zbor. Slovenci jim tega ne morejo in nečejo braniti, da pa slovenski poslanci niso v izjavi precizovali svojega državnopravnega stališča, je sicer obžalovati, a zgodilo se to ni očitno zagledelj, ker v tem oziru še sami nismo jedini in je bilo torej najbolje o tej stvari za sedaj molčati. Takisto hudobna je opomnja „Slovenčeva“ glede točke v izjavi, da hočejo secesijonisti v družbi z drugimi slovanskimi poslanci vzajemno in odločno delovati za ravnopravnost in za pravice vseh slovanskih plemen. „Slovenec“ piše:

„To se prav lepo bere, toda dejanske razmere so pa popolno drugačne. Hrvatski zastopniki stojé na stališču hrvatskega državnega prava, jednako češki zastopniki, katerih omenjajo podpisani v svoji izjavi, na stališču češkega državnega prava. To se pravi: Vprašanje gledé jednakopravnosti nima se razpravljati v državnem zboru na Dunaju, marveč v deželnih zastopih. Ako zmaga to načelo, razpravljalo in določevalo se bodo narodne pravice za Čehe v Pragi, za Hrvate v Zagrebu, za Slovence pa v deželnih zastopih v Ljubljani, v Gradcu, v Celovcu, v Gorici in v Trstu. Kako pa bode za Slovence razven Kranjske v teh zastopih izvedena narodna jednakopravnost, to

že sedaj lahko vemo. — Takih žrtv za slovenski narod zahtevati pač nima nikdo pravice, najmanj še zastopniki njegovi.“

Kaj pa, gospodje „Slovenčenci“, je bilo takrat, ko je bila slovenska delegacija del železnega obroča? Takrat so tudi „Slovenčevi“ gospodariji podpirali za državno pravo boreče se Čehe in Hrvate, a takrat se niso bali, da bi državnopravna preosnova bila našemu narodu v škodo. Sedaj je priznavanje hrvatskega in češkega drž. prava hkrati izdajstvo in „Slovenec“ govori, kakor da bi se vsled tega priznavanja že jutri uveljavila popolna deželna avtonomija. Gospodje so pozabili, da so baš Poljaki, njih zavezniki, največji avtonomisti, in da „Slovenčevi“ patroni dosti izdatneje podpirajo stremenje za deželno avtonomijo, družec s Poljaki, nego secesijonisti, priznavajoč državno pravo češko in hrvatsko. In vender je slednje za nas dosti boljše. Kadar se bo zgodila državnopravna preosnova, skrbelo se bo tudi za ravnopravnost manjšin, n. pr. Nemcev na Češkem, in tedaj tudi nas Slovencev ne bo moči prezreti. Le ako bi se uveljavila deželna avtonomija po poljskem in nemško-konservativnem uzoru, le tedaj bi v Gradcu, Celovcu itd. z nami tako mogli ravnati, kakor namigava „Slovenec“, če pa hočejo naši konservativci to preprečiti, ne smejo na to delujočih elementov podpirati.

Predno končamo, naj še zabeležimo „Slovenčeva“ skrb, da bodo secesijonisti imeli ne samo proste, ampak tudi prazne roke. Opozicija ne računa na pridobitve; nje naloga je samo obramba. Zadnja leta ni slovenska delegacija branila narodovega političnega imetja. Vlada nam je le jemala, dajala ni ničesar; naša delegacija je imela prazne roke in še braniti ni mogla političnega imetja, ker jej tega Hohenwart ni dovolil. Da bi ne bilo preobširno, navedli bi lahko izgube zadnjih let, a saj to itak vsakdo vidi. Sicer pa je upanje, da bo „Slovenec“ kmalu potresel svojo glavo s pepelom in se kesal za zavijajoče opomnje, s katerimi je opremil izjavo, ker piše na koncu članka: „Ako vlada tako tolmači svojo izjavo, kakor jo razlagajo nemško-liberalni listi, tedaj slovenskim zastopnikom ne bo izpolnila njih opravičenih zahtev in tedaj niti za trenotek slovenski poslanci ne morejo biti del vladne večine.“ Tako se bo tudi zgodilo!

LISTEK.

Margarita.

Spisal Lajoš.

(Dalje.)

Bilo je okoli sedme ure na večer. V mestni kazini je bilo zbranih več mladih avilirjev, mej njimi tudi konte de Merini. Pogovor se je zasukal na Margarito Bianchi. „Lepa je, a mrzla ko led“, reče baron de Nelli, mlad kavalir, ki se je že mesece trudil, priobiti si naklonjenost Margaritino. „Menim, da pod njeno mrzlo zunanostjo bife roče srce, a za koga? Kdo zna“, opomni major Alveni, o katerem so trdili, da pozna najbolje — ženske.

Konte Merini je molčal. Neljubo mu je bilo, da se je njeno ime imenovalo, zdelo se mu je, da se profanuje. Skušal je razgovor v drugi tir sprati, začel je govoriti o politiki, o rusko-turški vojni, se je ta čas unela, a družba mu ni hotela slediti, zato je pri prvem predmetu.

„Jaz pa menim, da je čisto navadna koketa, in da je nje navidezna čednost le krinka, za katero se vse kaj drugega skriva kakor krepot“, dejal je markí Toreau, znan lahkoživec.

Merini je postal blede, ko stena, stresel se je po vsem životu. Malo je manjkalo, da ni planil kakor razjarjen lev na zlobnega opravljičca, a premagal se je z nadčloveško močjo.

Na videz miren stopil je tik markija.

„Signor marchese“, dejal je s tresočim glasom. „Ali imate dokazov za Vašo trditve?“

„Dokazov?“, pogledal ga je osupnen, „Za gledališko igralko ni treba dokazov, vse so jednake, o njih velja, kar je nekdo trdil o starem Rimu.“

„Signor marchese, pravi kavalir ima druge dokaze — ne obrabljeno frazo.“

„Signor konte — to je žaljivo.“

„Tako! Še ni trenotek, odkar ste signoro Bianchi imenovali navadno koketo, a dokazov za to nimate in vender se upate nenavzočo damo v odlični družbi obrekovati, jemati ji dobro ime — in Vi govorite o razžaljenji.“

Gledal ga je tako pomilovaje, da je onemu

„Signor“, dejal je grozeče.

„Na uslugo sem Vam“, dejal je Merini mrzlo.

„Veselite me bo z orožjem v roci braniti čast signore Bianchi, katero visoko cenim. Pričakujem Vaše priče.“

Pogledal ga je zaničljivo, poklonil se na lehkó družbi ter mirnih korakov odšel.

Bilo mu je nekako lahko pri srci, ko je korakal po mestnih ulicah.

Potegnil se je za njeno čast, razžalil markija, dvoboj je bil neizogiben.

Prelival bo kri za njo, ki mu je bila vse. Morebiti pade, pa padel bo za njo, to mu bo sladilo smrt.

Kdo bo jokal po njem? Nobenega nima razun starega sluga Francesca, jedini ostanek bivšega sijaja.

In ona, Margarita? kaj bo dejala, če zve, da se misli radi nje bojevati. Branila mu bo, a on ne more več nazaj. Če odstopi, imenovali ga bodo bojazljivca; a če se bojuje, se mu bodo rogali, ker se bori za čast glediške pevke, on, conte de Merini.

Kaj za to? On brani njeno čast. Mar mu ni, kaj drugi porekó. Le ona, ona . . .

Državni zbor.

Na Dunaji, 28. novembra.

V današnji seji začela se je razprava o domobranski predlogi. Govorila sta prav drastično dr. Schlesinger in dr. Kronawetter, pri razpravi o kontingentu rekrutov pa dr. Engel.

Začetkom seje, kateri predseduje dr. Kathrein, citajo se razne interpelacije, potem pa nadaljuje zbornica debato o vladni predlogi glede podpore trgovinski mornarici.

Trgovinski minister grof Wurmband pravi, da so se vlade od nekdaj trudile, povzdigniti pomen Tržaškega pristana, da pa se to ni v polni meri posrečilo, ker glavna železnica ni v rokah države in so tovarnine na tej progi previsoke. Misli pa je tudi na znižanje tovarnine za ladje. Trgovina, katero so posredovale male lesene jadrenice, je skoro popolnoma propadla. Število trgovini službežih parnikov je jako majhna. Minister pravi, da bo upošteval želje poslancev, tudi tistih, ki so stopili v opozicijo, ker je istih mislij, kakor oni. Dalmacija in Istra morata dobiti krepko podporo; zlasti je skrbeti za železniško zvezo in za Spletski pristan. Tudi za Trst se mora kaj storiti. Če se bodo pri gospodarskih vprašanjih zapostavljali strankarski interesi, utegne se vsaj v narodno-gospodarskem oziru kaj doseči.

Posl. baron Schwegel povdarja, da se je promet z ladjami sicer pomnožil, a ne v toliki meri, kakor v drugih državah. Leta 1871. bila je Avstrija mej državami, ki imajo trgovinsko mornarico, šesta, sedaj je najmanjša. Propad je tako velikanski, da bo sčasoma sploh izginila z morja avstrijska zastava. Pristani imajo slabe zveze z državo. „Lloyd“ ima sedaj dobro vodstvo in utegne marsikaj storiti v tem oziru.

Po kratki specialni razpravi vzprejme se vladna predloga z malimi premembami in zbornica začne razpravo o kontingentu novakov za l. 1894., o katerem poroča posl. Popowski.

Posl. dr. Engel zmatra dovoljenje novaškega kontingenta za stvar, s katero se izreka vladi zaupanje, če se vzprejme. Prav zato so umestne nekatere politične besede. Zaupanje v pravičnost vlade je na Češkem popolnoma izginilo. Ko se je na Češkem oglasila nova stranka, pomnožila se je vladna animoznost napram češkemu narodu, in vlada je celo krono potegnila v strankarski boj ter prouzročila, da je bila izrečena trpka beseda. (Poslanec dr. Vašaty: Več trpkih besed!) Ker se narod ni podvrgel punktacijam, imenovala je vlada namestnika ad hoc, da uniči Mladočehe. Začela so se preganjanja in posledica je izjemno stanje. Danes stoji pred nami nova vlada, ki v svojem programu ni omenila pravičnosti, pač pa krepko upravo. Ta izraz ima prikriti brezvestnost uprave. Nova vlada je bojovita in se hoče boriti zoper vse slovanske narode izvzemši Čehe. Poslanec Šuklje se je zastonj oklenil rešilne vrvi in nasvetoval resolucijo glede ravnopravnosti. On misli, da bo tako izhajati, a prevaril se bode. Mi bomo usiljeni nam boj voditi vztrajno in če Bog da tudi zmagali. Glede predloge o kontingentu novakov se bo gotovo slišala fraza, da je nje dovoljenje državi potrebno. V tem oziru ni pozabiti na postopanje drž. strank par excellence. Z grožnjo, da bodo zoper domobransko predlogo glasovali, prisilili so prejšnjo vlado, da je odstopila. Danes pa so zopet drugih nazorov. Mladočehi bodo zoper predlogo glasovali. Jednake dolžnosti zahtevajo tudi jednake pravice. Če mora biti vsakdo vojak, imej vsakdo tudi volilno pravico.

Po kratkem priporočilu poročevalca Popowskega vzprejme zbornica vladno predlogo in začne generalno debato o domobranski predlogi.

Posl. dr. Schlesinger očita koalirancem, da hočejo manjšino majorizovati, ker se noben član večine ni oglasil za besedo. Vedne vojaške predloge so žalosten znak. Organizovano ubijanje je zoper Kristusove nauke. Vlada naj maso prebivalstva reši siromaštva, a tega ne bo storila. Mase nimajo zaupanja do nove vlade, ker vedo, da bo vlada samo žide podpirala. Židovski listi proslavljajo finančnega ministra Plenerja. (Posl. dr. Kronawetter: „Vaterland“ tudi!) Plener se je tudi Rothschildu poklonil. Iz tega je vidno, da Windischgrätzovo ministerstvo ne bo ničesar zoper Rothschildove interese storilo, pa če bi prebivalstvo vsled tega povsem propadlo. Plener je za državo velika nevarnost, ker se bo vedno le za veliki kapital potezal, nikd. pa za srednji stan. Vladi, v kateri sedi Plener kot finančni

minister, ni moči domobranske predloge dovoliti. Pomnožitev vojske je samo bogatašem in veleposestnikom v korist, ti pa naj se sami varujejo, ne pa da to breme nalagajo siromakom. Pri dajtvah za vojsko bogatje židje, ljudstvo pa propada. Ljudstvo hoče imeti svoje pravice in se ne da več odirati. Zato proč s to vlado, ki tako ni po volji milostnega vladarja, proč s vlado, katere finančni minister se poklanja Rothschildu.

Posl. dr. Kronawetter zmatra splošno dolžnost, službovati v vojski, za krivico, dokler se ne uvede splošna volilna pravica. Ker imajo koaliranci večino, ni zoper to predlogo ničesar opraviti. Govornik se čudi, da so štirje člani Taaffeove vlade, ki je bila za skoro splošno volilno pravico, stopili v novo ministerstvo, ki se je postavilo na nasprotno stališče. Čudno je tudi, da je kristijanski grof Hohenwart spoznal, da bodi politični upliv odvisen od imetja, in da tist, ki nima nič premoženja, tudi političnega upliva ne sme imeti. Če je tako, potem pa siromakov ne silite v vojsko. Zato, da se jih trpinči pri vojaki, so dobri, za volilno pravico pa ne. Neki list je trdil, da je Taaffa padel, ker se je za tiste potegnil, ki ničesar nimajo. Ali zdravje in telesna sila nič ne velja? Ali imajo samo tisti kaj izgubiti, ki imajo v blaginji podedovane ali prisleparjene novce? Kdo pa plačuje davke? Tisti, „ki nimajo ničesar izgubiti“. Sodeč po političnih principih, morali bi posestniki v deželni deski upisanih posestev postaviti 24 odstotkov vseh vojakov in plačevati dotične stroške. Ker se to ne zgodi, je nesramna laž, govoriti o pomenu te kaste za državo. Z domobransko predlogo se hoče odpraviti razloček mej regularno in domobransko vojsko. Vojaški kazenski zakon še ni premenjen, vsled česar je na milijone mož podvrženih tajni, nehumani jurisdikciji. Poleg vojaškega sodišča se je ustanovilo častno sodišče. To je povsem nezakonito, barbarsko. Poročnik Leuthner je bil degradiran, ker je socialist. Če nečete socialistov v vojski, pa jih ne rekrutirajte. Orožniki zapuščajo socialiste, da bi ti pri vojaki ne avanzirali. Zane so sodbe o tistih katoliških rezervnih častnikih, ki se nečejo spuščati v dvoboj, ker je ta proti cerkvenim zapovedim. Kazenski zakon kaznuje dvoboj, če pa kak častnik neče tega hudodelstva storiti, se proglasi kot brezčastna kukavica, ki ni vredna, nositi častniško suknjo. Glede izvestnih zvez z ženskami ni častno sodišče tako občutno. Častnik sme civilista z orožjem pretepati, kakor hoče, ne da bi se mu kaj zgodilo. Govornik, ki rabi dosledno besedo „Soldatenschinderei“ vpraša, zakaj se na njegovo interpelacijo o tej stvari ne odgovori in nasvetuje čvetero resolucij: 1) Naj vlada predloži volilni načrt, s katerim se da volilna pravica vsem, ki so služili ali bili voljni služiti pri vojaki; 2.) tajna poročila o vojaki, rezervistih in novaki se odpravijo; 3.) častno sodišče se kot protustavno odpravi; 4.) vlada naj predloži vojaški kazenski red.

Razprava se potem zaustavi. Prihodnja seja v četrtek.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. novembra.

Hohenwartovci in brambovska predloga.

V ponedeljek posvetoval se je konservativni ali Hohenwartov klub o domobranski predlogi. Klerikalni baron Dipauli je zahteval, da bodi vsakemu članu kluba na voljo dano, naj glasuje kakor hoče. Večina kluba je ta predlog zavrgla. Samo poslancem iz Tirolske, za katero deželo ta predloga ne bo imela veljave, se je dovolilo, da glasujejo po svoji volji, vsi drugi pa so vezani, glasovati za predlogo. Klerikalni odpor zoper to predlogo se je menda razkidal. Nekateri listi javljajo, da se vsi klerikalci ne mislijo podvreči klubovemu sklepu, nego glasovati tudi zoper predlogo. Vsekako je simptomatičnega pomena, da so klerikalci opustili svojo tirjatev, da bodi glasovanje svobodno, če ne, da izstopijo iz kluba.

Davčna reforma.

V predčerašnji seji davčnega odseka je finančni minister Plener pojasnil svoje stališče glede davčnih predlog, katere je bil njegov prednik dr. Steinbach izdelal, ter v velikih potezah preciziral svoje nazore o vodilnih načelih v nas tako nujno potrebne davčne reforme. Rekel je mej drugim: Vlada je prepričana, da je davčna reforma čim prej izvršiti. To vprašanje je staro že trideset let, a parlamentarne stranke se le včasih ogrejejo zanje, potem je pa pozabijo. Načelo reformi je uvedenje progresivne dohodarine. Predloge, katere je izdelala prejšnja vlada, so jako obsežno delo in marsikaj v njih iz-

življa kritiko. Že prejšnja vlada je priznala, da je nje načrt premembe potreben pa tudi tak, da ga je moči premeniti. Zategadelj pride novič na korenito posvetovanje, kajti velika hiba bi se storila, ako bi se težavno delo začelo povsem iz nove. Začetno delo se bode nadaljevalo in kjer se ugaja, primerno premenilo. Poglavitna točka cele reforme je uvedenje progresivne dohodarine. Ta del načrta je skoro gotov in dobro bi bilo, če se reši vsaj do Božiča, ker bi potem vlada zamogla meseca februarja predložiti druge propozicije in skušati, da vse stranke zjedini glede najvažnejših finančnih vprašanj. Tudi glede dobitkovine hoče finančna uprava čim prej izdelati svoje načrte.

Zagrebski nadškof.

Kakor znano, bil je zadnji kandidat Madjarov za mesto Zagrebskega nadškofa kanonik Bela Mayer v Kaloči. Neki Zagrebski list javlja sedaj iz zanesljivega vira, da je papež tudi tega kandidata odklonil ter pravi, da nagibi odklonitve niso znani.

Vnanje države.

Pruske grožnje.

Avstrijski državniki, ki so, sklenivši trgovinsko pogodbo z Nemčijo, interese avstrijskega prebivalstva žrtvovali koristim Madjarov in Prusov, našli so laskavo zahvalo. Znano je, da so pruski agrarci nasprotniki te trgovinske pogodbe, češ, da je sicer v korist nemški industriji, a na veliko škodo poljedelstvu, in da se na vse mogoče načine trudijo, razveljaviti te pogodbe. Berolinska „Kreuzzeitung“ prinesla je te dni fanatičen članek v tej stvari, v katerem pravi mej drugim: „Vlada vzgaja s svojo trgovinsko politiko berače in socialiste. S krvavo zasluženimi nemškimi denarji je kupila prijateljstvo Avstrije in Rusije in za isto ceno si hoče sedaj kupiti rusko naklonjenost Ljubezen do cesarske rodovine gineva pri kmetih strahovito hitro. Trgovinska pogodba z Avstrijo in z Italijo se mora raztrgati, pa če treba z mečem v roki. Bolje boj na življenje in na smrt, kakor tako umiranje od lakote.“ Tako kričé nemški agrarci, a kaj naj potem šele avstrijski producenti kričé, če slišijo, da je glasom izpovedi državnega tajnika Marschalla nemški eksport v Avstrijo izdatno narasel, odkar so veljavne trgovinske pogodbe, import iz Avstrije pa se zmanjšal tako, da se je trgovinska bilanca Nemčije na troške Avstrije v tej dobi zboljšala za 18¹/₂ milijonov gld.

Francoska kriza.

Ministerska kriza še vedno ni rešena. Očividno je, da si hoče Carnot pridobiti razne parlamentarne stranke, da si tako zagotovi zopet na sedem let predsedniško mesto. Vsa kriza je postala nekaj dvoboj mej Carnotom in Casimir Perierjem. Sledaji se neče obrabiti in zato je Carnot začel boj zoper njega. Poklical je k sebi podpredsednika poslanske zbornice Faurea in Mahya, da se z njima pogovori o situaciji. Doslej se to ni še nikdar zgodilo in splošno se sodi, da je hotel Carnot na ta način demonstrovati zoper Casimirja Perierja. Ta rivaliteta mej Carnotom in Casimir-Perierjem otežila je rešitev krize in utegne postati tudi za parlamentarne razmere posebnega pomena.

Domače stvari.

— (Obsojen agitator.) Izza zadnje notranjske volitve znani Trnovski kaplan „fin de siècle“ g. Alojzij Rudolf poslal nam je popravek, v katerem se bridko pritožuje, kako krivico smo mu delali, ko smo naznanili svojim čitateljem, da je bil zaradi tega, ker je psoval g. župana Trnovskega „brezvercem“, obsojen na 10 gld. globe ev. 24 ur zapora. Tega žalostnega fakta sicer g. Rudolf ne taji, pač pa pravi, da se je njegovo očitanje glasilole pogojno, češ, da je župan brezverec le tedaj, ako trdi, da ima Trnovski kaplan ljudi za norca; nadalje trdi g. kaplan, ki neče imeti ljudij za norca, da je njegovo očitanje potrdila le jedna sama priča, „ki je pa konstatovano na jedno uho gluha“ (!). Na prvi izgovor „pogojnega brezverstva“ naj si vzame g. Rudolf patent, dokler mu kurija ne prizna politične nezmotljivosti, kar se pa tiče priče, „na jedno uho konstatovano gluhe“, pa vedi g. Rudolf, da mora biti dandanes na Kranjskem na obe ušesi gluh, kdor neče slišati, kako se vsi neodvisni rodoljubi psujejo raz leco za brezverce. — Konečno taji g. Rudolf tudi, da bi bil zabavljaj zoper svojega občespoštovanega dekana. Tu usojamo se mu klicati v spomin le tisti, toli „taktini“ napis na slavoloku, ki sta ga dala g. Rudolf in njegov tovariš postaviti ob prihodu g. knezoškofa. Sapienti sat! Toliko o vsebini popravka, katerega bi pa z mirno vestjo lahko vrgli v koš, ker ne odgovarja zakonitim zahtevam. — Z Bogom torej g. Rudolf in pridno študirajte do prihodnjih volitev „Olikanega Slovenca“; potem ne bo treba plačevati sodnih glob in pošiljati v svet ponesrečenih popravkov.

— (Slovensko gledališče.) Danes se igra priznana dobra veseloigra „Veharjevo letovišče“ (Pension Schöller), o kateri smo že govorili obširneje. Naj bi privabila obilo občinstva v gledališče. Prihodnja slovenska predstava bode v soboto dne 2. decembra.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Vzpored koncerta, ki bode v nedeljo 3. decembra v redutni dvorani, je tako sestavljen: 1. Zd. Fibich. „Pomladna romanca“, za sopran- in bassolo, mešan zbor in veliki orkester. Op. 23. Soli: gospa R. Peršlova in g. E. Vašiček. 2. M. J. Glinka. Dekliški zbor in Antonide romanca iz ruske narodne opere „Življenje za carja“. Poje ženski zbor; Antonida gđc. E. Rihova. 3. H. Wieniawski. Fantazija na motivih Gounodove opere „Faust“ za vijolino s spremljevanjem orkestra. Vijolino igra g. K. Jeraj. 4. A. Thomas. Poloneza Filine iz opere „Mignon“. Poje gđc. E. Rihova. 5. L. van Beethoven. Fantazija za klavir, zbor in orkester. Op. 80. Klavir igra g. K. Hoffmeister. Soli: gospa R. Peršlova, gđc. Z. Kranikova in M. Moosova, gg. A. Razingar, A. Stamcar in Sr. Noll. 6. A. Foerster. „Ljubica“, mešan zbor. Op. 44. 7. A. Dvořák. 149. psalm. („Nova pesem Stvarnika poslavi!“) za mešan zbor in orkester. Op. 79. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Cene prostorov: Cercle à 2 gld., sedeži prve vrste à 1 gld. 50 kr., sedeži druge vrste in na galeriji à 1 gld., vstopnice à 40 kr., za dijake à 30 kr. — Sedeži, vstopnice in besede zborom se dobivajo do koncertnega večera pri knjigotrcu A. Zagorjanu na Kongresnem trgu št. 7. in na večer koncerta pri blagajnici.

— (Sokolski jour fixe.) Brate Sokole opozarjamo na jutrišnji prvi zimski jour fixe, ki bode v salonu Hafnerjeve pivarne na Sv. Petra cesti. Reditelji skrbeli so za prav zanimiv vzpored in se bode torej doba zimskih veselici pričela prav veselo.

— (O naših gledaliških razmerah) prinesel je te dni „Agr. Tagblatt“ izborni pisan dopis iz Ljubljane „Vom slovenschen Theater“, katerega posebno živo priporočamo v uvaževanje merodajnim krogom, ko se bode zopet odločevalo o razmerji mej slovenskimi in nemškimi gledališkimi predstavami, katero bode pač treba ustanoviti na pravični podlagi.

— (Za slovenske bolnike) v Zagrebški bolnici milosrdnih bratov nam je poslal danes Ljubljanski rodoljub g. F. T. šest debelih trdo vezanih slovenskih knjig, katerih vzprejem hvaležno potrdimo in jih odpošljemo na odločeno mesto.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršile so se pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišču dve tajni obravnavi. Pri prvi obravnavi bil je obsojen 48 let stari vdovec in kovač Gregor Lapajne iz Kroke zaradi hudodelstva posiljenja na 13 mesecev težke ječe, pri drugi pa 27 let stari krojaški pomočnik Miha Komar vulgo Gugletov iz Ljubljane zaradi hudodelstva poskušene posilne nečistosti na 18 mesecev težke ječe; pri obeh poostrena bode kazen z jednim postom mesečno. — Pri tretji obravnavi bil je obtožen 19 let stari hlapec Franc Snedic iz Predoslja zaradi hudodelstva tatvine. Obtoženec služil je od leta 1891 pri trgovcu F. Raithareku v Trzinu za hlapca. Njegov posel je bil tudi, zvečer prodajalnice zapirati, zjutraj pa odpirati, in pri teh prilikah je lahko prišel tudi do denarja. F. Raitharek, ki je letos umrl, tožil je večkrat pred svojo smrtjo, da mu denarja zmanjkuje. Po Raitharekovi smrti bil je Snedic meseca julija iz službe odpuščen, ter je odšel v Radovljico. Ondi pa je prišlo na dan, da ima Snedic mnogo denarja, kajti 300 gld. je naenkrat dal vložiti v kranjsko hranilnico, rekoč, da je zadel v loteriji. Ko mu tega niso verjeli, udal se je pozneje, da je denar vzel svojemu bivšemu gospodarju Raithareku in pred sodiščem je priznal, da je tekom lanskega in letošnjega leta o raznih prilikah vzel Raithareku skupaj najmanj 500 goldinarjev. Mej tem je 300 gld. Raitharekovi vdovi povrnil, ostali denar pa za obleko in druge svoje potrebe porabil. Porotniki potrdili so v smislu obtožbe stavljeno vprašanje glede hudodelstva tatvine, sodišče pa je Snedica obsodilo na 15 mesecev težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno.

— (Poročil) se je danes v Škofji Loki g. I. Koščak, posestnik, trgovec in župan na Grosupljem, z gospodično Minko Guzeljevo, hčerko znane rodoljubne hiše v Škofji Loki. Čestitamo!

— (Nova čitalnica.) Iz Ribnice se nam piše dne 27. t. m.: Včeraj vršilo se je v Ribniškem šolskem poslopju osnivalno zborovanje sa bodočo čitalnico v Ribnici. Z vzklikom predsednikom izvoljeni g. c. kr. okr. sodnik Fr. Višnikar pozdravi zbrane rodoljube s prisrčnimi besedami, ter dá potem besedo c. kr. notarju — slavnoznaneu slovenskemu velmožu g. Ignaciju Gruntarju. Gosp. Gruntar pojasni v daljšem govoru pomen in potrebo čitalnic v obče in osobito skrajno potrebo za Ribnico. Naštevati tudi druge koristne zadeve, o katerih naj bi se razgovarjalo v čitalnici — in ki naj bi bile v hasek narodnemu gospodarstevu in obrtnemu napredku. Govor sprejel se je s splošnim odobravanjem. Na to poprosi besede g. Ivan Rus, župan Jurjeviški. Z mladeniško navdušenostjo pozdravljal je krasno idejo ustanovitve čitalnice, ter z vrlo ubranimi besedami bodril zborovalce, da se poprimejo narodnega dela z vso dušo. Kdor je polovičneš, naj ne išče zavetja v našem taborišču, za nemčurje, kojih je žal tudi še nekaj v našem trgu, ga tu ne bode mesta. Viharno odobravanje počastilo je mladega navdušenega govornika. Potem vršila se je volitev v osnivalni odbor, ter so bili izvoljeni: gg. Ignacij Gruntar, Frančišek Fik, Josip Čup, Ivan Rus in Fran Lokar. Ker je blagi rodoljub — stara slovenska korenina g. Anton Arko (Miklavc) obljubil potrebne prostore brezplačno, praznovali bodemo še pred božičem oživotvorenje mlade in prepotrebne čitalnice. Žal, da so se pojavili ob tej priliki tudi nasprotniki — nadahneni deloma še oprhnelega nemčurskega duha — in mej njimi taki, o katerih svet boljše misli. Izrekamo jim svoje pomilovanje, želeč da bi se skoro spreobrnil.

— („Dolenjski Sokol“) priredi dne 5. decembra 1893. v „Narodnem Domu“ Miklavžev večer. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za obitelji 40 kr. za posamezne 20 kr. Čisti dobodek namenjen je revnim šolskim otrokom. Darila, ki se bodo delila na Miklavžev večer, naj se blagovolijo dne 5. decembra poslati čitalničnemu slugi v „Narodni Dom“ v zavitkih z napisanim naslovom, komu so namenjena. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Shod kmetovalcev) priredi kmetijska podružnica v Novem Mestu v nedeljo dne 3. decembra t. l. ob 9. uri dopoldne v kmetijski bralnici, pri katerem se bode razpravljalo: 1) o letošnji vinski letini in o sredstvih, s katerimi bi bilo vzdržati vinograde za naprej rodovitne; 2) o mejnih pravadah; 3) o sleparijah pri živinski kupčiji; 4) o koristi hranilnic sploh, o bodočem delokrogu Novomeške hranilnice; 5) raznouterosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Važna iznajdba za oskrbovanje Krasa z vodo.) Inženér g. Pfister v Zagrebu iznašel je način, kako se da lahko in racijonelno oskrbeti Kras z vodo. Poskusi ki so se delali na kraških tleh, obnesli so se prav dobro. Ker je to vprašanje eminentne važnosti za prebivalce Krasa, se je nadejati, da se bodo v merodajnih krogih prav izdatno poslužili važne iznajdbe, o kateri bodemo morda v kratkem lahko povedali kaj več.

— (Opeharjeni lahkovernež.) Kako lahkoverni so včasih kmetaki ljudje, kaže nastopni slučaj. V Celovcu prinesel je kmetič 80 gld., da jih vloži v tamošnjo hranilnico. Na stopnicah sreča tujca, katerega vpraša, ob katerih urah se vzprejemljejo vloge. Tujec mu odgovori, da so uradne ure sicer že minule, da pa bode že on poskrbel, da izroči denar. Kmetič mu zaupljivo da hranilno knjižico in 80 gld. ter se oba odpotita v gostilno „pri tigru“, kamor bi se ob dogovorjeni uri vrnil tujec in kmetiču izročil knjižico. Da tujca kmetič ni več videl, a tudi denarja in knjižice ne — to se menda ugame.

— (Kmetijsko društvo za Tržaško okoličico) hoté osnovati tamošnji rodoljubi, kar bi bilo tudi prav umestno in potrebno, ker Tržaška kmetijska družba nima menda časa, da bi se brigala za potrebe in koristi okoličanskih slovenskih poljedelcev. Če bi okoličani bili Italijani, potem aaveda bi bilo vse drugače!

— (Občinske volitve v Volovskem in Opatiji,) pri katerih so zadnjikrat zmagali združeni Lahoni in Nemci, so se zaradi nepostavnosti, ki so se godile pri njih in vsled pritožbe narodnih volilcev ovrgle. Vodstvo južne železnice, ki ima v Opatiji velik hotel, je baje svojim služnikom zaukazalo, da se ne eksponujejo tako pri agitaciji, kakor poslednjič.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto dne 2. decembra t. l. v L. Mitzkovi restavraciji „zum alten Schottenthor“ I. Schottengasse 7, drugi svoj večer v tej sezoni. Pri tem večeru bodo gg. pevci in tamburaši slavnega akad. društva „Slovenije“ sodelovali. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Trije otroci zgoreli.) Kmetovalec Stjepan Žugaj v Čerjah na Hrvatskem naložil je borovine izdelanih bakel na peč, da bi se dobro usušile. Proti večeru pa so se bakle vnele in je začela izba goreti. Trije otroci, ki so spali v izbi, opekli so se tako hudo, da je najmlajša, poldrugo leto stara deklica umrla takoj, dve drugi starejši pa dva dni pozneje. Mati otrok, ki jih je hotela rešiti, opekla se je hudo, istotako tudi oče. Ogenj so pogasili sosede in tako rešili bišo.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Urednik Sokol zopet zaprt.) Poročali smo nedavno, da je bil pri porotni obravnavi v Budejevcah oproščen urednik ustavljenega češkega lista „Neodvislost“. Zdaj pa so ga zopet zaprli in je obdolžen zločinstva veleizdaje, ker je baje v tajnem društvu „Omladina“ imel odlično ulogo. Zaprti Sokol si je izprosil od preiskovalnega sodnika, da sme o novem zaporu obvestiti svojega očeta, ki je državni poslanec.

* (Dijaške demonstracije na Dunaji) Profesor giučkologije na Dunajskem vseučilišču, Schanta, je pri dijakah zaradi svoje velike strogosti skrajno nepriljubljen. Pri zadnjih rigoroznih zvrgel je dve tretjini vseh oglašencev. To je napotilo vseučilišnike, da so se dogovorili, prirediti zoper nepriljubljenega profesorja veliko demonstracijo. Ko je predvčerajšnjim stopil Schantov asistent v dvorano za predavanje, kjer je bilo zbranih več sto medicincev, nastala je viharna demonstracija. Hrabri profesor, izvedši za to, se ni upal prestopiti prag, ampak dal dijakom po svojem asistentu naznaniti, da je bolan. Vseučilišniki hočejo sedaj pred profesorjem stanovanjem napraviti demonstracijo.

* (Battenberžanov pogreb.) Pred nekaj dnevi odpeljalo se je Battenberžanovo truplo s posebnim vlakom na Bolgarsko. V Belem Gradu pozdravili so vladni zastopniki spremljevalce in z venci okitili Battenberžanovo krsto. Čim je vlak dospel čez srbsko mejo, mimo Slivnice, jeli so grmeti ondu nastavljeni topovi. Vse postaje so bile s črnimi zastavami okičene. Sofija je bila vsa v črnih zastavah. Na kolodvoru zbrala se je ogromna množica ljudstva, Koburžan, vsi ministri, zastopniki tujih vladarjev in častniki. Divizijski poveljniki prinesli so krsto z voza na katafalk, kjer je Stambulov govoril, in od koder so jo potem častniki prenesli najprej v katedralo, kjer je bila služba Božja, in potem v cerkev sv. Jurija. Tu je govoril Koburžan. Za pogrebom šli so v prvi vrsti Koburžan in pokojnikova brata, za njimi pokojnikov svak in zastopnik angleške kraljice. Pogreb je bil tako veličasten, kakor še nikdar noben na Bolgarskem. Sprožila se je tudi misel, postaviti pokojniku dostojen spomenik, in bila navdušeno vzprejeta. Nabiranje dobrovoljnih prispevkov se je že začelo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. novembra. Coroninijev klub sklenil je jednoglasno, podpirati vlado in negovati dobre odnose z levičarji.

Dunaj 29. novembra. V odseku za izjemne naredbe izjavil Bacquehem, da hoče ministerstvo prevzeti odgovornost za izjemne naredbe in predlogo v plenumu zagovarjati.

Dunaj 29. novembra. Kalnoky se danes zjutraj vrnil z dopusta.

Budimpešta 29. novembra. Minister Hieronymi predložil poslanski zbornici zakonski načrt o ustanovitvi upravnega sodišča. Poslanci pozdravili predlogo z živahnimi Eljen-klici.

Rim 29. novembra. Kralj je včeraj podpisal dekret, s katerim se naroča Zanardelliju, naj sestavi novo ministerstvo.

Berolin 29. novembra. Nemškemu cesarju in Capriviju došla iz Orleansa dva zaboječka z razstrelivom. Odpošiljatelji niso znani.

Pariz 29. novembra. „Agence Havas“ javlja iz Orleansa, da so bili tam pred kratkim nabiti anarhistični lepaki, tudi nekateri nemški, iz česar se sklepa, da se ondu nahajajo odpošiljatelji nemškemu cesarju in Capriviju došli zaboječkov z razstrelivom.

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoji = 120 pil 1 glđ. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabete pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (1112—4)

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

27. novembra: Franca Prevc, šivilja, 35 let, Kravja
dolina št. 11.
28. novembra: Ema Rehn, zasebnica, 41 let, Gospod-
ske ulice št. 14.

V deželni bolnici:

25. novembra: Jera Avšič, gostija, 60 let.
26. novembra: Katra Žagar, delavka, 23 let. —
Stanko Jebačin, trgovec sin, 2½ leta.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
26. nov.	7. zjutraj	746 8 mm.	0-2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	746 4 mm.	1-4° C	sl. vzh.	jasno	0-00 mm.
	9. zvečer	746 5 mm.	-5-4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 1·3°, za 3·3° pod normalom.

dné 29 novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	40	"
Avstrijska zlata renta	117	"	30	"
Avstrijska kronska renta 4 ⁰ / ₀	96	"	40	"
Ogerska zlata renta 4 ⁰ / ₀	115	"	75	"
Ogerska kronska renta 4 ⁰ / ₀	94	"	40	"
Avstro-ogerske bančne delnice	997	"	—	"
Kreditne delnice	342	"	25	"
London vista	123	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	95	"
20 mark	12	"	18	"
20 frankov	9	"	89	"
Italijanski bankovci	42	"	80	"
C. kr. cekini	5	"	86	"

Дне 28. новембра т. л.

4% državne srečke iz l. 1854	po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	po 100 gld.	197	25	"
Dunava reg. srečke 5%	po 100 gld.	128	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ %	zlati zast. listi	122	—	"
Kreditne srečke	po 100 gld.	197	—	"
Ljubljanske srečke		24	25	"
Rudolfove srečke	po 10 gld.	24	—	"
Akcije anglo-avstr. banke	po 200 gld.	152	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld.	a. v.	265	—	"
Papirnati rubelj		1	30 $\frac{3}{4}$	"

Prežalostnega srca naznanjajo podpisani vsem sorodnikom in znancem žalostno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, našega jedinega, ljubljene-
nega sina, oziroma brata in bratranca, gospoda

posestnikovega sina

yčeraj ob polu 7. uri zvečer, po dolgi in mučni bolezni, previdenega s svetotajstvi za umirajoče, v 81. letu svoje dōbe, poklicati na oni boljši svet.

Truplo dragega rajnega bode v četrtek dne 30. novembra ob 3. uri popoldne v hiši št. 13 na Hribu blagoslovljeno in na pokopališču sv. Pavla prenešeno ter tamkaj k večnemu počitku vloženo. Sv. maše zadušnice brale se bodo v tukajšnji d. kanijski farni cerkvi.

Za milo sočutje in molitev priporočamo dra-
gega rajncega. (1190)

Na Vrhniki, dne 29. novembra 1893.

Fran Ogrin, oče. — Marija Ogrin obudovlj.
Jelovšek, mati. — Ivana Ogrin, Ana Jelov-
šek sestr. — Leopoldina Wölfling, Marija
Müller, sestričini. — Fran Ivanetič, Maksi-
milian Ivanetič, Julij Ivanetič, bratranci.

Vsem Vam, ki ste za bolezní našega nepo-
zabnega sinka

kakor tudi potem, ko je preminil, nama stali toli sočutno na strani, Vam, ki ste ga spremenili k zadnjemu počitku ter položili na njegovo rakev krasnih vencev, izrekava za te dokaze sočutja najiskrenejšo zahvalo za zagotovilo, da so nama bili plemeniti pojavi ob dnevih žalosti v veliko tolažbo.

V Ljubljani, dne 29. novembra 1893.

(1189) **Ivan in Minka Jebačin.**

Vsem dragim prijateljem in znancem, kateri so mej boleznijo kakor o smrti našega iskreno ljubljenega očeta, gospoda

trgovca in posestnika v Postojini

izkazovali pristrčnim načinom svoje sočutje, vsem, ki so dražega rajnika spremili do poslednjega počivališča, osobito gg. pevcem in godbenemu društvu, izrekamo najtoplejšo in pristrčno zahvalo.

V Postojini, dne 27. novembra 1893.

(1186) **Žalujoča rodbina.**

na domu priporoča se gospodičina, vešča tudi pri krojevanju. — Naslov pri gospodu M. Kunc-u, Gospodske ulice št. 7. (1179-2)

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1

priporoča svoje

šivalne stroje in slamoreznice.

Tu se tudi **proda po znižani ceni** samo nekoliko rabljena, tatov
in ognja varna (1188-1)

večja blagajnica.

Ojstra, ne strogo nevtralna mila jako so kvarna osebam z nežno ali z občutljivo poltjo; laidirajo in gonobijo isto v najkrajšem času popolnoma. V takih slučajih se od zdravniške strani nasvetuje poraba **Doering-ovega mila s sovo**, ker to milo ne sodrzuje nitkake kiseline, pač pa mnogo tolsče in ker je **nepopačeno čisto**.

Vrednost

ne tiči le v tem, da je fino parfumovano, da jako dobro očišča, da se ga jako malo potroši, nego poglavitvo v tem, da ne odvzame tolišče polti, jo ne zdeli, jo ne dela hrapavo in razpokano, ne peče in ne razteguje in da upliva na lepoto glavoške polti. (602-2)

Za nežno ali občutno polt najboljše milo.

Dobiva se povsod po 30 kr.

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Žrebanje že v sredo!

Glavni dobitnik 50.000 goldinarjev.

(931-11)

Srečke po 50 kr. priporoča J. O. MAYER v Ljubljani.